

Carry Slee

Dat heb ik weer!

Deel 4

δ

1

Super slim van Fons. Geitensok gaat vast direct van ons huis naar school. Stel je voor dat ik de opgaven te pakken krijg. Maar dan geef ik ze niet meer aan iedereen door. Alleen aan mijn eigen clubje. Want anders gebeurt er hetzelfde als vorige keer toen Max in Bloks account had ingebroken. Logisch dat het uitkwam, iedereen had opeens een hoog cijfer. Al heb ik maar een zes, dat is altijd beter dan de drie die ik normaal heb. Ik snap helemaal niks van wiskunde, net als pap, die haalde ook altijd een onvoldoende. Ik sluip naar beneden. Halverwege de trap blijf ik staan. In de keuken hoor ik de stemmen van mam en Geitensok. Ik schiet naar de overloop en glij mams slaapkamer in. Op het bed ligt Bloks tas. Hij staat open. Ik kijk erin en zie een verrekijker en een boek over vogels. Maar er zit nog meer in. Ik schrik van voetstappen achter me. 'O, je pikt!' roept Lucas. 'Ssst...' fluister ik. 'Pik je geld?' vraagt Lucas. 'Nee, de opgaven voor ons proefwerk.' Lucas grinnikt. 'Wil jij even de wacht houden?' fluister ik. 'Nee.' Lucas wil doorlopen, maar dan draait hij zich om. 'Goed dan, ik doe het wel.' 'Lief van je.' Zo kan ik tenminste even rustig kijken. Ik zie nog een boek in de tas. Het is niet zo zwaar, zou het zijn aantekeningenboekje zijn? Ik tril helemaal van opwindning. Ik heb het boek net in mijn hand als Lucas zijn hoofd om de deur steekt. 'Hij komt eraan!' sist hij. Ik schrik me dood en stop het boek gauw terug. 'Haha, grapje,' zegt Lucas plagend als ik met een rood hoofd op de overloop sta. Hij rent lachend de trap af. Stom joch. Ik ga terug en pak het boek uit de tas. Shit! Nog een boek over vogels. Verder zit er niks in de tas. Ik baal als ik naar beneden ga. 'Voordat ik straks naar school ga, rij ik nog even langs huis,' hoor ik Geitensok zeggen. 'Ik heb mijn schoolspullen niet bij me.'

Ik loop de keuken in. 'Ik hoef geen muesli,' zeg ik als ik de gedekte tafel zie.

'Probeer het nou eens,' zegt mam. 'Het is zo lekker.' 'En gezond,' zegt Blok. Hij zet een grote kom muesli voor mam op tafel en kijkt me aan. 'Weet je het zeker? Na een goed ontbijt presteer je beter.'

Hij heeft het zeker weer over dat rotproefwerk. In plaats van een drie scoor ik dan misschien een vier. Maar dan ben ik wel kotsmisselijk, met al die muesli in mijn maag.

'Ik neem wel een boterham.' Ik smeer een boterham voor mezelf en loop naar boven.

'Waar ga je heen?' roept mam. 'We ontbijten gezellig met elkaar aan tafel.'

Wat krijgen we nou ineens? Ik draai me verbaasd om.

'Samen ontbijten is belangrijk,' zegt Geitensok.

'Ik ga mijn favo soap kijken,' zeg ik.

Mam staat onder aan de trap.

'Nee, Britt, vandaag ontbijten we gezellig aan tafel.'

'Dat je ons nou alleen laat zitten, maar je broertje is er ook nog,' hoor ik Blok zeggen.

'Mam, ik kijk zo vaak naar mijn favo soap als ik het eerste uur vrij heb!' roep ik kwaad. 'Je hebt er nog nooit iets van gezegd. Je lijkt wel een papegaai, je praat hem na. Ik vind er hier niks meer aan. Gadver! Ik ga naar boven.'

'Ik spreek je hier nog wel over.' Mam durft niet eens ruzie te maken met die mafkees erbij. Wat schijnheilig. Dat mijn moeder zo erg zou worden had ik nooit gedacht.

Ik dender de trap op mijn kamer in, gooi de deur met een klap dicht en plof op mijn bed neer. Ik heb niet eens meer trek.

Dit kan zo echt niet langer. Als pap dit wist zou hij woest worden. Het is toch ook te belachelijk voor woorden. Het lijkt wel of ik twee nieuwe ouders heb gekregen. Mam is totaal veranderd. Het was Puck ook al opgevallen. Sinds mam met Blok gaat, kleedt ze zich ook veel tuttiger. Laatst kwam ze met een heel suffe jas thuis. Ik kon het niet geloven toen ik haar zag.

Vroeger droeg ze veel hippere kleren. De laatste tijd schaam ik me voor mijn moeder als ze naast me loopt. Ik prop mijn boterham naar binnen en bekijk mijn weblog.

HARTSVRIENDIN * Britts blog

Dat heb ik weer!



Reactie van Jasper

Hi Britty,

Wat lees ik? Pest die Geitensok je weer? Belachelijk dat je naar je kamer werd gestuurd om je huiswerk te maken. Zo gaan wij later nooit tegen onze kinderen doen, hoor. Die schatjes van ons mogen alles. Ik zie het steeds voor me, jij en ik en onze koters. Reken maar dat ze leuk worden. Ik kan bijna niet wachten.

Je Jaspertje

<http://www.dathebikweer.com>

Help, heb je die misselijke gast weer.

Hoepel eens een keer op, eikel!

Ik wil net naar mijn soap kijken als Lucas mijn kamer in komt.

‘Ik ga vanmiddag met pap skypen,’ zegt Lucas met chocola om zijn mond.

‘Hoe kom je aan chocola?’ vraag ik.

‘Ik heb geen chocola,’ zegt Lucas doodleuk.

‘Je hele mond zit onder. Kijk maar in de spiegel.’

‘Op de keukenkast staat een doosje bonbons,’ zegt Lucas dan.

‘Dat heeft mam van Geitensok gekregen.

Heb je het opengemaakt?’

‘Er waren er al een paar uit,’ zegt Lucas.

‘Dan wil ik er ook een. Heb ik tenminste nog een beetje lol van die loser.’

Ik sluip de trap af. De kamerdeur staat op een kier. Ik hoor mam en Geitensok zachtjes praten. Weer dat gesmoes. Nou wil ik weleens weten waar het over gaat. Ik blijf achter de deur staan luisteren.

‘Het zal nog wennen zijn,’ hoor ik mam zeggen. ‘Je staat al je halve leven voor de klas.

En dan nu ineens een heel andere baan.’

Wat? Gaat Geitensok van school?

‘Je vindt het moeilijk, hè?’ zegt Geitensok.

‘Ik vind het zo ver weg,’ zegt mam. ‘Hebben ze geen filiaal in de buurt?’

Blok grinnikt. ‘Het is een laboratorium, geen supermarktketen. Maastricht is de enige plek in Nederland waar ze dit onderzoek doen.’

Gaat Blok naar Maastricht? Ik ren de trap op naar boven.

Ik ben vergeten een bonbon te pikken, maar ik hoef al helemaal geen bonbon meer. Dit is fantastisch nieuws! Daar kan geen chocola tegenop. Blok gaat in Maastricht werken.

Ik sta in mijn kamer, ik kan mijn geluk niet op. Zou ik dan toch nog mijn thuis terugkrijgen? Ik kan wel janken. Ik begin te janken. Tranen van blijdschap stromen over mijn wangen.

Ik ben zo opgelucht. Nu pas voel ik hoe erg het me heeft verstikt.

Ik moet ineens lachen. Geweldig. Ik kan het nog niet bevatten, het idee dat ik voorgoed van Blok Geitensok af ben! Ik niet alleen, wij allemaal, de hele school. Dit is wereldnieuws.

Ik fiets naar school. Het liefst zou ik willen roepen:

‘Geitensok vertrekt naar Maastricht! Ik ben van hem af!’

Iedereen zal wel denken dat ik gek ben geworden. Ik kan niet meer ophouden met grijnzen.

Ik ben zo benieuwd hoe Noah en Puck reageren. Ik wilde ze meteen bellen, maar heb dat toch maar niet gedaan. Ik wil hun gezicht zien als ik het vertel. Wat zullen ze blij zijn, voor mij natuurlijk, maar ook voor henzelf. We zijn van hem af!

De hele school zal feestvieren. Iedereen gaat uit zijn dak.

Ik zag mezelf al de komende jaren met Geitensok in één huis.

Want het ging wel die kant uit. Ik heb weleens stiekem op Funda gekeken, die huizensite, om te zien of zijn huis al te koop stond.

Zo bang was ik ervoor. Zo raar was het nou ook weer niet.

Sara’s stiefvader is ook bij hen ingetrokken. Stel je voor dat Geitensok bij ons introk.

Horror! Als ik ’s nachts wakker werd dacht ik er weleens aan en dan kon ik van ellende niet meer slapen. Daar hoef ik nu niet bang meer voor te zijn. Hij gaat weg!

Ik zwaai naar Puck en Noah, die bij het viaduct staan te wachten.

‘Hè, nee!’ roept Puck als ze me ziet. ‘Niet te happy, Britt!’

‘Wij hebben toevallig een mega ochtenddip.’ ‘Jullie dip is meteen over als jullie dit nieuws horen.’ ‘Nou, dan mag het wel heel wat zijn.’ Noah springt op haar fiets.

Ik vertel het meteen als we verder fietsen. ‘Mijn moeder zat de laatste tijd toch zo te smoezen met Geitensok?’

‘Ja,’ zegt Noah. ‘Lijkt mij ook vet irritant. Dan vraag je je toch af wat er aan de hand is?’

‘Ik weet nu waar het over ging,’ zeg ik. ‘En ik snap nu ook waarom mijn moeder de laatste tijd zo stil was. Geitensok gaat weg.’

Hij heeft een andere baan.’

‘Wát?’

Puck wordt bijna geschept door een taxi.

De chauffeur draait zijn raampje open. ‘Niet met z’n drieën naast elkaar fietsen, meiden.’

‘Nee, meneer,’ zegt Puck. Maar ze blijft gewoon naast mij en Noah fietsen. Ze wil natuurlijk geen woord missen.

‘Hij gaat in een laboratorium werken in Maastricht en dan is het uit!’ ga ik verder. ‘Want dat trekt mam niet, een man zo ver weg. Ik ben van hem af! We zijn allemaal van hem af!’

We stoppen voor het verkeerslicht.

Puck slaat een arm om me heen en Noah geeft me een zoen.

‘De hele klas zal wel blij zijn.’

‘Nou, Britt, je hebt wel een primeur,’ zegt Puck als we weer verder fietsen.

‘Ho, wacht, ik ga niet zeggen dat ik het heb gehoord hoor,’ zeg ik. ‘Ik wil niet dat ze weten dat die eikel de vriend van mijn moeder is. Wás. Ik heb het tot nog toe geheim weten te houden. Ik schaam me er dood voor.’ ‘Je hoeft toch niet te zeggen dat je het vanochtend hebt gehoord toen hij bij je thuis was?’

zegt Puck. ‘Verzin gewoon wat.’

Ik aarzel. Het is wel super nieuws, maar ik ken mezelf, ik verspreek me zo. ‘Jij mag het vertellen, Puck.’

‘Jullie moeten ons feliciteren!’ roept Puck als we het schoolplein op rijden. Ze rijdt Nick en Max klem. ‘Hoezo?’ vraagt Nick.

‘Zien jullie niets aan ons?’ zegt Puck. ‘Kijk dan, we zijn verlost.’

‘Jullie ook,’ lacht Noah. ‘Alleen weten jullie het nog niet. Iedereen is verlost, de hele klas. De hele school.’

‘Pardon, het hele universum zul je bedoelen,’ zegt Puck.

‘Behalve de inwoners van Maastricht.’ ‘Ja,’ zeg ik lachend.

‘Maastricht rouwt. Daar gaan de vlaggen halfstok.’

‘Wat is dit nou weer voor mafs?’ lacht Max.

‘Opzij, dames, ik wil erdoor.’

‘Een moment,’ zegt Puck. ‘Eerst moeten jullie je felicitatie in ontvangst nemen.’ Ze geeft Nick een zoen, en daarna Max.

‘Ja, allemaal leuk en aardig,’ zegt Nick,

‘maar wat is er nou zo great?’

‘Iets met de band?’ vraagt Max.
‘Nee,’ zegt Puck. ‘Het gaat ons allemaal aan.
Dit is een gedenkwaardige dag.’
‘Reuzegedenkwaardig,’ lacht Nick. ‘Ik ga zo een één halen
voor mijn wiskundeproefwerk.’
‘Je bent warm!’ Puck steekt haar armen in de lucht.
‘Dames en heren, de grote verlossing is nabij.’
De rest van de klas komt er nu ook bij staan.
‘Het heeft dus iets met wiskunde te maken,’ raadt Nick.
‘Warm!’ roept Noah.
‘Iets met onze geliefde Geitensok?’ ‘Heet, heet! Ga door!’
roep ik.
‘Het gaat dus over Geitensok,’ zegt Max.
Puck knikt. ‘De grote uittocht gaat beginnen,’ zegt ze.
‘Geitensok heeft een andere baan.’
Er gaat een gejoel op.
‘Ben ik wel wakker?’ vraagt Max. ‘Knijp even in mijn arm.’
‘Hij gaat in een laboratorium werken,’ zegt Puck.
‘Ik hou van grapjes,’ zegt Max. ‘Maar hier mogen geen geintjes
over worden gemaakt.’
‘Het is echt zo,’ zegt Puck serieus. ‘Hoe weet je dat?’
‘Uit zeer betrouwbare bron,’ zegt Puck.
‘Eigenlijk via een vriendin van mijn moeder, die hem kent.
Hij heeft in Maastricht gesolliciteerd en hij is aangenomen.’
‘Eindelijk!’ roept Max. ‘Onze gebeden zijn verhoord.’
‘Als het waar is,’ zegt Nick. Puck knikt. ‘Ik weet het zeker.’
‘Ik geloof je wel,’ zegt Nick. ‘Hij zal best zijn aangenomen.
Maar doet hij het ook echt? Heeft hij hier zijn baan al opgezegd?
Misschien bedenkt hij zich nog. Dat kan, hoor.’
Nee hè! Op slag stort mijn wereld in. Daar had ik nog niet
aan gedacht. Pas als Blok echt zijn ontslag heeft ingediend,
weten we het zeker. Tot die tijd kan hij zich nog bedenken.

Ik zit met mijn proefwerkblaadje voor me, maar ik kan me niet op de opgaven concentreren. Ik kijk steeds naar Blok Geitensok, die zogenaamd achter zijn tafel zit te corrigeren.

Vergeet het maar. Hij houdt iedereen in de gaten. Ik heb zo'n hekel aan hem, de nieuwe vriend van mijn moeder. Hoe vaak heb ik niet stillletjes op mijn kamer gehuild. Het was al verdrietig genoeg dat pap en mam gingen scheiden. En toen ging pap met Yahima, zijn vriendin, in Japan wonen. Wat vond ik dat erg! Helemaal omdat Yahima zwanger is. Maar het ergst van alles vond ik dat mam zo nodig verliefd moest worden op die Geitensok. Hij probeert steeds vaker de plek van pap in te nemen.

Het is dat ik hartstikke veel steun krijg van mijn lover Dave, mijn vriendinnen en alle fans op mijn weblog, anders was ik al lang crazy geworden. En nu gaat Blok misschien weg. Naar Maastricht. Gelukkig is het veel te ver om heen en weer te reizen.

Hij zal daar echt moeten gaan wonen. En dan is het uit.

Mam heeft het zo vaak gezegd: 'Een langeafstandsrelatie is niks voor mij.' Als hij nu ook maar echt gaat. Ik weet niet wat ik doe als ik hoor dat hij zijn ontslag heeft ingediend.

Ik geef een megafeest. Ik trakteer iedereen.

Ik schrik op van Bloks stem. 'Als ik jou was zou ik maar eens beginnen, jongedame.'

De loser. Hij loopt langs de rijen. Ik krijg een één, wedden?

So what. Als ik van Blok af ben, maakt het me allemaal niks uit.

Misschien gaat het wel veel beter met wiskunde als ik een andere leraar heb. Ik ben allergisch voor Blok, dat is het.

Ik grinnik in mezelf. Dokter, ik ben allergisch voor mijn wiskundeleraar. Hebt u daar iets voor? Ophouden nu met die onzin. Ik kijk om me heen. Iedereen is hard aan het werk. Ik probeer me op de vraagstukken te concentreren. Vraag vijf is de enige die ik zo'n beetje snap.

Nou ja, elk punt is er een, moet ik maar denken.

Puck schuift haar blaadje naar rechts, zodat ik de sommen van haar kan overschrijven. Tof van Puck.

Ze heeft van de week het hoofdstuk nog aan me proberen uit te leggen, maar ik snapte er geen bal van. Op het laatst gaf ze het maar op. Puck heeft haar blaadje nog niet verschoven of Blok geeft een brul. ‘Mevrouw De Leeuw. Gaat u maar voorin zitten. Het is de bedoeling dat Britt haar proefwerk zelf maakt.’ Dat is iets nieuws van hem, dat hij ons opeens mevrouw en meneer noemt. Dat vind ik helemaal erg. Zo afstandelijk. Als iedereen zijn werk heeft ingeleverd, kijken we vol verwachting naar Max. We hebben afgesproken dat hij het aan Blok zou vragen of het waar is dat hij weggaat. Max steekt zijn vinger op. ‘Zeg het eens, jongeman,’ zegt Blok. ‘Meneer, wij hoorden vanochtend dat u na de zomer van deze school gaat. Is dat zo?’ ‘Zorg jij nou maar dat je zelf over een paar jaar van deze school komt,’ antwoordt Blok. ‘Met diploma!’ En zonder verder nog iets te zeggen stopt hij de proefwerken in zijn tas.

‘Die Blok liet helemaal niks merken,’ zegt Nick als we in de aula zijn. ‘Echt een pokerface.’

‘Hij schrok niet eens,’ zegt Puck.

‘Toch moeten we erachter zien te komen of het waar is. Maar hoe?’ zegt Max.

‘Van de leraren,’ zegt Nick. ‘Die weten heus wel of hij weggaat. Als hij echt weggaat, heeft hij zijn ontslag al ingediend.

Ze moeten toch een advertentie kunnen zetten en een sollicitatieprocedure opstarten voor de vakantie?’

‘Ze laten heus niks los,’ zegt Max. ‘En onze Engel?’

We schieten allemaal in de lach. Engeltje is hier pas.

We hebben nog nooit zo’n naïeve lerares gehad.

Ze valt in voor onze leraar Nederlands.

‘Als we het goed aanpakken, trapt ze erin,’ zegt Max.

Ze kijken allemaal naar mij.

‘Ja, dat dacht ik wel weer, ik mag het zeker doen,’ zeg ik.

‘Jij bent actrice,’ zegt Max. ‘Wie kan het nou beter dan jij?’

Ik zie Dave de aula binnenkomen. Soms kan ik het nog steeds niet geloven dat hij mijn lover is. Ik ga meteen naar hem